

Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum,
0107 Oslo

Attn: Aud Ebba Lie

Oslo, 11. november 2011

Likviditetsrapportering – plassering i verdipapirfond

Verdipapirfondenes forening er blitt kjent med at Finanstilsynet, som en foreløpig vurdering i forbindelse med innføring av ny likviditetsrapportering for bankene fra og med tredje kvartal i 2011, har lagt til grunn at bankenes plasseringer i rentefond (som utelukkende investerer i statspapirer eller obligasjoner med fortrinnsrett (OMF)) ikke skal tas med som likvide eiendeler ved rapporteringen av Liquidity Coverage Ratio (LCR). Vi har oppfattet det slik at denne foreløpige vurderingen er basert på en fortolkning av Baselkomiteens krav til hva som kan defineres som likvide eiendeler (high-quality liquid assets).

Vi vil anmode Finanstilsynet om å gjøre en fornyet vurdering av dette. Etter vår oppfatning er det flere forhold som trekker i retning av at plasseringer i den type rentefond som nevnt over, bør kunne tas med som likvide eiendeler ved bankenes rapportering av LCR:

- For det første viser vi til at EU-kommisjonen i sitt forslag til CRD IV (som er en oppfølging av Baselkomiteens kapital- og likviditetsstandarder), legger opp til at inntil 250 mill. euro av en banks plassering i rentefond kan tas med ved LCR-beregningen, forutsatt at fondet har plassert i likvide underliggende, jf. artikkel 404 nr 5. I direktivforslaget er det således lagt til grunn en «look through approach». Et rentefond anses altså som en like likvid plassering som de underliggende papirene som fondet har plassert i. Finanstilsynets vurdering om at bankenes plassering i rentefond ikke skal tas med ved likviditetsrapporteringen, er således i strid med direktivforslaget.
- Vi viser dessuten til at Norges Bank per i dag har samme tilnærming som EU-kommisjonen når det gjelder krav til sikkerhet ved bankenes låneopptak i sentralbanken: Dersom de underliggende papirene som fondet er plassert i tilfredsstiller kravet til deponering i Norges bank, vil også andeler i et rentefond kunne deponeres.
- Etter vår vurdering er det heller ingen reelle hensyn som skulle tilsi at det bør være noen forskjell mellom hvordan dette behandles. Et rentefond er minst like likvid som de underliggende plasseringene til fondet, jf. at fondet normalt også har en liten kontantreserve i form av bankinnskudd. Likviditeten bør således kunne betraktes som lik – uavhengig av om en bank har plassert direkte i f.eks. en portefølje av OMF-papirer eller indirekte gjennom å plassere i et rentefond som har plassert i de samme

underliggende papirene. Plassering i rentefond innebærer en automatisk diversifisering av investeringer i likvide rentebærende plasseringer, som vi mener vil være et svært velegnet alternativ særlig for mindre og mellomstore banker. Også ut fra et slikt hensyn har vi vanskelig for å se hvorfor investeringer i rentefond med egnet investeringsmandat skal forskjellsbehandles med direkte investeringer i underliggende rentepapirer i tilknytning til LCR-beregningen.

Selv om Finanstilsynet bare har gjort en foreløpig vurdering når det gjelder innholdet i LCR-rapporteringen, vil markedet oppfatte dette som signaler om hva Finanstilsynet forventer vil bli det endelige regelverket. Bankene vil ventelig tilpasse seg disse signalene, hvilket for mange mindre banker tilsier en oppbygging av egen kompetanse som de ikke har i dag for direkteinvesteringer i rentebærende verdipapirer. Som nevnt mener vi at direktivutkastet fra EU peker i en annen retning enn Finanstilsynets foreløpige vurderinger. Den åpenbart mest logiske tilpasningen tilsier derfor etter vår oppfatning at Finanstilsynet burde basere seg på gjeldende forslag til EU-regelverk på området inntil det endelige EU-regelverket evt. skulle få et annet utfall, og ikke motsatt. Derneft vil vi minne om at Baselkomiteens utgangspunkt er utforming av regelverk for store banker som driver omfattende grenseoverskridende aktivitet, og slik sett er svært lite treffende for virksomheten i små og mellomstore banker i Norge. Derneft mener vi at den svært kortfattede omtalen av rentefond i Baselkomiteens dokument i beste fall framstår som noe underlig, og der utfallet når det gjelder bruk av rentefond som likvide eiendeler blir lite velbegrunnet.

På bakgrunn av ovennevnte vil vi anmode Finanstilsynet om å revurdere sin foreløpige holdning om at bankenes plasseringer i rentefond ikke skal tas med som likvide eiendeler ved likviditetsrapporteringen

Med hilsen
Verdipapirfondenes forening – næringspolitikk

Lasse Ruud
Adm. direktør